

Bez názvu, 2020, sépie, papír, 8.5 x 11 cm

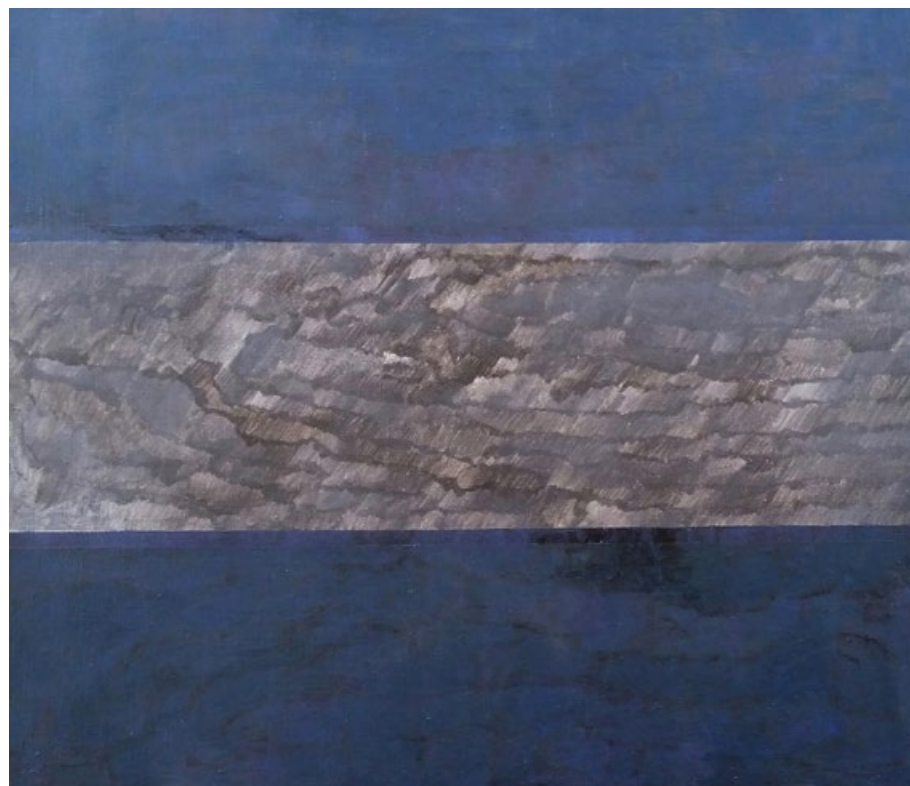
Jiří Krτίčka

29. 4. 1954 narozen v Šumperku
1973–1978 AVU Praha, profesor František Jiroudek
1978–1990 pedagog ZUŠ Šumperk a Uničov, ODD Šumperk
1990–2018 katedra VV PdF. UP Olomouc, docent v oboru malby
Člen sdružení Otevřený dialog, Spolku olomouckých výtvarníků,
TT klubu a Klubu konkrétistů 2
Vystavuje od roku 1979, samostatně od roku 1983 (v GJJ 6/1996)
Je zastoupen ve sbírkách doma i v zahraničí

adresa: Štítného 23, 779 00 Olomouc
E-mail: jiri.krsticka@gmail.com
telefon: 792 321 585

www.jirikrticka.cz / www.galeriecaesar.cz

www.galerie-sumperk.cz

Island, 2019, olej na plátně, 100 x 115 cm

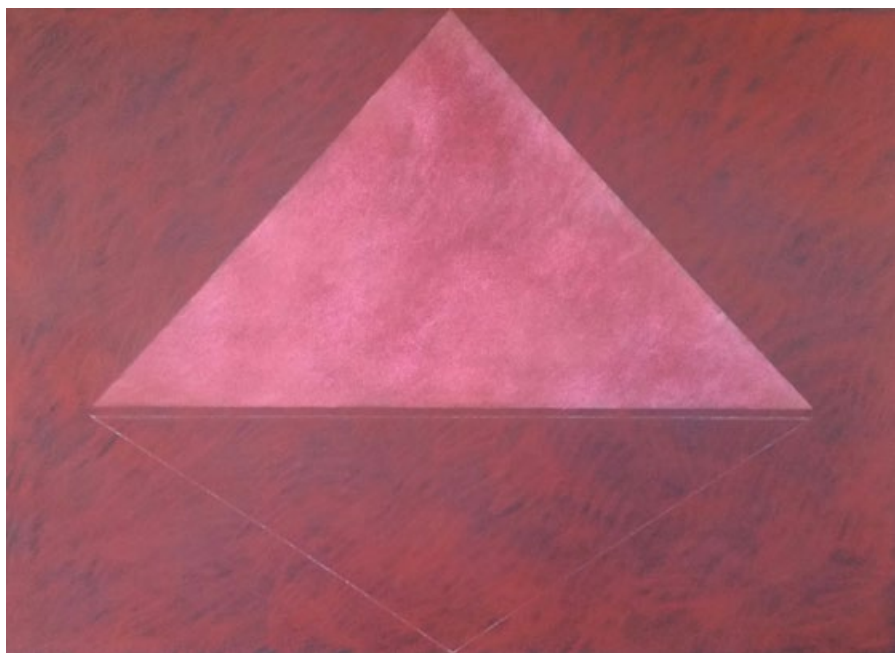
J I Ř Í K R T I Č K A

DO T I C H A

4. 3. – 29. 3. 2020

GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1. MÁJE, ŠUMPERK
ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 4. BŘEZNA V 18.00 HODIN
OTEVŘENO DENNĚ OD 13.00 DO 18.00 HODIN
NA ZAZVONĚNÍ V RECEPCI PENZIONU G
S PODPOROU MĚSTA ŠUMPERKA, OLOMOUCKÉHO KRAJE
A DARU PROFESORA VIKTORA DOSTALA

Šumperk **suez** **ŠPVS** **Olomoucký kraj**

Zrcadlení, 2018, pastel na papíře, 70 x 100 cm

Černá pláž - Island, 2018, pastel na papíře, 70 x 100 cm

Okno, variace I, 2018, pastel na papíře, 100 x 70 cm

Bez názvu, 2020, záznam tuší, papír, 11 x 8,5 cm

Bez názvu, 2020, záznam tuší, papír, 11 x 8,5 cm

„Umění je uměním rubata, stojí a padá s rytmem vitálním“ ...

Josef Šafařík (1907–1992)

Jiří tu prvně vystavoval v roce 1996 a už tehdy opouštěl krajinu v její bezprostředně věcné podobě. Nikdy ale neopustil řemeslo malíře a neztratil respekt k jeho prověřeným technikám. Zůstává věrný rukodělnému hnětení barev do výsledné podoby. Věrný tomu, co se teď tak často sebejistě přehlíží jako „už vyčerpané a zastaralé“, nahrazeno strojovostí nových neosobních médií bez odchylek v pravidelné nepravidelnosti rytmů Šafaříkova rubata.

Navzdory zdánlivé otažitosti jeho krajně střídmych tušových kreseb, pastelů a olejomalb, i úsporných linií jednoduchých tvarů ve vymezení roli přísné skladby barevných ploch, trvá tu zjevná zkušenost přírody, vstřebané hluboko do paměti nejenom v okolí domova, ale i v Pobaltí u Tallinnu nebo na Islandu. Co Jiří zpočátku bezprostředně čerpal z jesenických strání, jejich svahů a travin, z kamení, z hlíny a sněhu, toho všeho tam venku v krajině tolikrát viděného, ať cestou do hor nebo i vlakem z Olomouce třeba někde za Libinou, vtělilo se do samotné malby. Vrostlo do obrazu, který žije konkrétností často monochromní hmoty barev, někdy jemně rozehvělých a jindy do hladkosti promalovaných. Rodí se znovu z prázdné plochy do malby, svou úsporností blízké Arvo Pärtovi nebo hudbě Rachmaninova nočního bdění. Pramení v malířově zjitřené mysli při jejím naslouchání a vnoření se do ticha tam kdesi na rozhraní prožívané každodennosti a mlžného rozostření snu, na samém prahu noci.

Geometrie příčných řezů, pravoúhlých ploch, trojúhelníků nebo kruhů je mu jen rozvrhem skladby zahrané v čase, ve vrstvách průsvitných lazur hluboké modře, temnoty černé nebo lomených bělob, akordů tlumené červeně, zemitých okruž a chladných hnědí. V čase hnětení nervní tkáně jejich tónů, prostoupených pocitem měkkého rozplývání a pozvolného mizení krajiny pietně uložené v malbě, která je sama v sobě naplněným obsahem. Je obrazem krajiny do tiché „řeči malby“ přeložené...

Miroslav Koval

Bez názvu, 2020, záznam tuší, papír, 11 x 8,5 cm